

Hoden je Beránek

Texty na tento týden

Zj 4; Ez 1,5–14; Zj 5; Ef 1,20–23; Žd 10,12; Sk 2,32–36

Základní verš

„Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.““ (Zj 5,5)

Minulý týden jsme se věnovali Kristovým poselstvím jeho lidu na zemi. Nyní se Janovo vidění přesunulo ze země do nebe a zaměřilo se na to, „co se má stát potom“ (Zj 4,1) – na budoucnost.

Vidění obsažené ve 4. a 5. kapitole se odehrává v nebeském trůnním sále. Scéna v těchto dvou kapitolách symbolicky zobrazuje Boží moc nad dějinami a nad plánem záchrany. Ale dříve než se něco dozvíme o budoucnosti, ukazují se před námi obrazy, které zdůrazňují klíčové postavení Krista – jeho nebeskou službu velekněze, jeho svrchovanost nad tím, co se odehrává v nebesích, a vykoupení lidstva. Takovým způsobem kapitoly 4 a 5 přinášejí nebeský pohled na význam budoucích událostí, které jsou zaznamenány v dalších částech knihy.

Za povšimnutí stojí i skutečnost, že zatímco poselství sedmi sborům byla napsána poměrně přímočaře a jasně, od čtvrté kapitoly se v knize začíná stále výrazněji objevovat symbolický jazyk, který není vždy snadné interpretovat. Tento jazyk vychází z dějin Božího lidu zaznamenaných ve Starém zákoně. Pro správný výklad knihy Zjevení je proto potřeba náležité pochopení jejího symbolického jazyka ve světle Starého zákona.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

V NEBESKÉM TRŮNNÍM SÁLE

Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůlí všechno povstalo a jest. (Zj 4,11)

¹²Slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“ ¹³A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“ (Zj 5,12.13)

Osobní studium

Počínaje veršem Zj 4,1 zve Ježíš Jana do nebes, aby tam mohl vidět panoramatický nástin dějin od jeho současnosti až po Kristův návrat.

Texty Zj 4,1–8; 5,11–14 a Ez 1,26–28 popisují místo v nebesích, kde se nachází Boží trůn. Co se můžeš z těchto veršů dozvědět o nebeském trůnním sále?

Apoštol hleděl přes otevřené dveře do nebeského chrámu a na Boží trůn. Trůn je symbolem Boží vlády a moci nad stvořením. Duha nad trůnem vyjadřuje Boží věrnost svým zaslíbením (Gn 9,13–16; Iz 54,9.10). Satan, který si sám osobuje vládu nad zemí a je Božím protivníkem, zpochybnil Boží moc a autoritu nad celým vesmírem. V probíhající velkém sporu mezi Bohem a satanem je proto hlavní otázkou, kdo má právo vládnout. Smyslem nebeského shromáždění, jež

Jan viděl v trůnním sále, bylo uctívat Boha a potvrdit oprávněnost Boží vlády nad vesmírem (Zj 4,1–8 a Zj 5,11–14).

Znovu si přečti texty Zj 4,8–11 a Zj 5,9–14. Co ses z těchto veršů dozvěděl o pravé bohoslužbě? Proč je podle 4. kapitoly Bůh hoden úcty? A proč (a čeho všeho) je hoden Beránek podle Zj 5,9–14?

Zjevení 4 přináší popis trůnního sálu v nebeském chrámu a také bohoslužby, která se zde uskutečňuje. Zatímco ve čtvrté kapitole je objektem uctívání Bůh a jeho stvořitelská moc, v páté kapitole je uctíván Beránek za jeho vykupitelské dílo. Tyto kapitoly ukazují, že pravé uctívání připomíná, vyvyšuje a oslavuje Boha a jeho mocné činy stvoření a vykoupení. Bůh, který stvořil svět za šest dní, má moc a schopnost uvést svět do původního stavu a přeměnit jej ve věčný domov pro Boží lid. A to je přesně to, co nám Bůh zaslíbil.

Aplikace

Uvažuj nad učením evangelia: Ten, který je Stvořitelem nejen nás a našeho světa, ale i celého vesmíru, je zároveň „Beránek, ten obětovaný“ (Zj 5,6) za nás. Co pro tebe tato skutečnost znamená ve světě naplněném bolestí a chaosem?

NEBESKÉ SHROMÁŽDĚNÍ

⁶A uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zředu i zezadu: ⁷První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná letícímu orlu. ⁸Všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají: „Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.“ (Zj 4,6b–8)

Osobní studium

Popis starců ve Zj 4,4 naznačuje, že nejde o andělské bytosti. Označení „starci“ („starší“; ČSP) se v Bibli vždy vztahuje na lidi. Na rozdíl od andělů, kteří vždy stojí v Boží blízkosti, tito starci sedí na trůnech. Bílá roucha, která mají na sobě, jsou oděvem věrného Božího lidu, který zvítězil (Zj 3,4,5). Stejnou myšlenku vyjadřují i věnce vítězství na jejich hlavách (Zj 4,4; ČSP). Nejde o královské koruny, jak by se mohlo zdát z některých překladů (např. ČEP), ale o věnce (z řeckého *stefanos*), jaké dostávali v tehdejších dobách vítězové sportovních utkání. Z těchto dvou symbolů je tedy zřejmé, že zde máme symbolický obraz „svatých“, kteří díky Kristu zvítězili a jsou zachráněni.

Také číslo čtyřiaadvacet je symbolické: skládá se ze dvou dvanáctek. Číslovka dvanáct je v Bibli symbolem Božího lidu. Čtyřiaadvacet starců může představovat Boží lid jako celek – církev Starého i Nového zákona. Čtyřiaadvacet bylo i skupin kněží, kteří se střídali v chrámových povinnostech (1Pa 24,4–19), a také skupin chrámových zpěváků (1Pa 25,1–3).

Skutečnost, že čtyřiaadvacet starců (starších) je v Bibli prvně zmíněno právě v této pasáži, naznačuje, že jde o zcela novou skupinu, která se nyní nachází v trůnním sále. V tomto textu může být buď předobrazem všech těch,

kteří nakonec budou vítězi, nebo může jít o ty, kteří byli vzkříšeni z mrtvých již při Kristově zmrtvýchvstání (Mt 27,51–53).

Pokud je to tak, pak se čtyřiaadvacet starců, kteří vystoupili na nebesa spolu s Ježíšem, stalo představiteli zachráněného lidstva a jsou svědky spravedlivého Božího jednání při uskutečňování plánu spasení. Ve Zj 5,9 těchto čtyřiaadvacet starců spolu se čtyřmi živými bytostmi (verš 8) padá v úctě před Beránkem, který byl zabit, ale nyní žije. Zpívají společně novou píseň a velebí Beránka: „A zpívali novou píseň: ‚Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí““ (Zj 5,9.10).

Čtyři živé bytosti jsou zmíněny i ve Zjevení 4,6–8. Porovnej jejich popis s popisem čtyř živých bytostí u Ezechiela 1,5–14 a 10,20–22 a se čtyřmi serafy, o nichž se mluví u Izajáše 6,2,3.

Tyto čtyři živé bytosti představují oslavené bytosti, které slouží Bohu a jsou u jeho trůnu (Zj 99,1). Jejich křídla symbolicky ukazují na rychlost v uskutečňování Božích příkazů a jejich oči symbolizují moudrost. Skutečnost, že jsou spolu s dvaceti čtyřmi starci a velkým množstvím andělů kolem Božího trůnu (Zj 5,11), ukazuje, že v trůnním sále mají své zastoupení nebesa i země.

Aplikace

Přestože naše obrazotvornost a fantazie má problém představit si takové obrovské shromáždění, pokus se alespoň částečně vcítit do atmosféry, která kolem Božího trůnu při takové příležitosti musí panovat. Čím se podle tebe takové shromáždění vyznačuje? Jak bys ho charakterizoval? Co se z tohoto popisu můžeš dozvědět o Bohu?

ZAPEČETĚNÁ KNIHA

⁵Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.“ ⁶Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa. ⁷Přistoupil k tomu, který sedí na trůnu, a přijal knihu z jeho pravice. (Zj 5,5–7)

Osobní studium

Uvažuj o verších Zj 5,1–4. Co znamená zapečetěná kniha ve světle veršů Iz 29,11.12? Proč se Jan rozplakal, když viděl zapečetěnou knihu?

Text říká, že zapečetěná kniha (svitek; ČSP) ležela po pravici Boha, který seděl na trůnu. Čekalo se jen na toho jediného, kdo by byl hoden vzít ji a „rozlomit její pečetě“ (Zj 5,2).

Ellen G. Whiteová píše, že zapečetěná kniha obsahuje záznam velkého sporu, a dodává, co do něj patří: „Dějiny Božího vedení, prorocky předpovězené dějiny národů a církve. Obsahuje Boží výroky, zmiňuje se o jeho autoritě, příkázáních, zákonech, všech symbolických vyjádřeních věčného Boha a o dějinách všech vládnoucích mocností jednotlivých národů. Kniha obsahuje symbolicky vyjádřenou míru vlivu každého národa, jazyka a lidu od počátku dějin země až do jejich závěru.“ (9MR 7)

Jinými slovy, zapečetěná kniha obsahuje Boží tajemství, která se týkají jeho plánů

na vyřešení problému hříchu a záchranu lidských bytostí. Úplné poznání a odhalení tohoto tajemství proběhne až při druhém příchodu Ježíše Krista (Zj 10,7).

Uvažuj o verších ve Zj 5,5–7. Proč je Kristus jediný v celém vesmíru, kdo může vzít zapečetěnou knihu a rozlomit její pečetě? Co ti to říká o Kristu a o jeho postavení ve vesmíru?

Napětí v trůnním sále vychází ze satanovy vzpoury. Přestože naši planetu stvořil Bůh, nachází se v područí uchvatitele – satana. Janův pláč je vyjádřením slz Božího lidu, které již od Adama vyjadřují touhu člověka po vysvobození z otroctví hříchu. Zapečetěná kniha obsahuje Boží plán pro řešení problému hříchu. Není pochyb o tom, že Bůh ve své nekonečné moci může tento plán uskutečnit. Vykoupení padlého lidstva vyžadovalo něco opravdu výjimečného. A byl to právě Ježíš, kdo „zvítězil“, a proto byl hoden otevřít knihu, převzít vládu nad zemí a stát se naším Prostředníkem v nebeské svatyni.

Aplikace

Co potřebuješ udělat, aby byl Ježíš ve tvém křesťanském životě tím nejvýznamnějším a nejdůležitějším?

HODEN JE BERÁNEK

⁸A když tu knihu uchopil, čtyři bytosti a čtyřadvacet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božího lidu. ⁹A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras ¹⁰a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.“ (Zj 5,8-10)

Osobní studium

Přečti si texty Zj 5,8-14; Ef 1,20-23 a Žd 10,12. Jaké je společné poselství těchto veršů? V čem ti tato slova mohou být povzbuzením a zklidněním ve světě, který sám o sobě přináší jen velmi málo naděje a klidu?

Když Kristus přistoupil k trůnu, přijal knihu z Boží pravice. Toto gesto ukazuje, že veškerá moc a svrchovanost patří právě Kristu (Mt 28,18 a Ef 1,20-22). V té chvíli celý vesmír uznal Kristovo právo vládnout nad zemí. To, o co jsme přišli v Adamovi, jsme znovu nabyli v Kristu.

Poté, co Kristus vzal knihu, držel vlastně v ruce osud celého lidstva. Čtyři živé bytosti a čtyřadvacet starců padlo před Beránkem a uctívali ho, jak je to uvedeno ve Zj 5,9: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován...“ Takovým projevem úcty vznešení andělů a představitelů vykoupených potvrdili Kristovu oběť za záchranu lidstva. Kristus svou

krví zaplatil výkupné za padlé lidské bytosti a nabídl jim naději záchrany a zaslíbení o budoucnosti, kterou si umíme jen velmi těžko představit.

Ke čtyřem živým bytostem a k dvaceti čtyřem starcům se nyní přidává nesmírný počet andělských zástupců, které obklopují trůn, a svou chválu směřují na Beránka, jenž byl zabit a nyní žije a přimlouvá se za padlé lidstvo (Žd 7,25). Všichni, kteří byli přítomni v trůnním sále, jednomyslně volali: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení“ (Zj 5,12).

Právě v této chvíli se spojily stvořené bytosti v nebesích a na zemi, aby vzdaly královské pocty Otci i Kristu: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“ (Zj 5,13). Čtyři lidské bytosti zvolají „Amen“, čtyřadvacet starců se klaní a tvoří tak závěrečnou scénu tohoto úžasného vyvýšení Beránka, jehož jsme byli svědky v nebeském trůnním sále.

Aplikace

Fyzikové uvažují nad tím, že jednoho dne země shoří, zhroutí se do sebe nebo se naopak rozpadne. Jak velký je to kontrast ve srovnání s budoucností, kterou nám představuje Boží slovo! Co můžeš udělat již nyní, aby ses uměl radovat z budoucnosti, která nás čeká?

VÝZNAM LETNIC

¹Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. ²Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. ³A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; ⁴všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. (Sk 2,1–4)

Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa. (Zj 5,6)

Osobní studium

Vylití Ducha svatého o Letnicích potvrzuje jednu z nejvýznamnějších událostí v dějinách plánu spasení: uvedení (inauguraci) Krista do jeho služby jako Velekněze a Krále v nebeské svatyni (viz též Sk 1,4–8 a Sk 2,33). Prostřednictvím velekněžské služby, kterou koná po pravici Otce (Zj 5,6.7), je Kristus schopen naplnit konečnou fázi plánu spasení. Jako Prostředník v nebeské svatyni Ježíš jedná v náš prospěch – pro naši záchranu. Prostřednictvím Krista mají všichni věřící přístup k Bohu a mohou přijmout odpuštění svých hříchů.

Přečti si texty Sk 2,32–36 a J 7,39. Co pro tebe znamená skutečnost, že Ježíš je v nebesích jako náš Velekněz a Král?

Po vyvýšení Krista v nebeské svatyni následovalo sestoupení Ducha svatého na učedníky. Text Zj 5,6 zmiňuje sedm duchů „vyslaných do celého světa“. Jak jsme již viděli v předchozí lekci, sedm duchů symbo-

lizuje plnost činnosti Ducha svatého na světě. Při Kristově uvedení na trůn byl Duch seslán na zem. To byl jeden z prvních činů, které Ježíš vykonal jako náš velekněz v nebeské svatyni. Seslání Ducha svatého znamená, že se Ježíš postavil před Otce a že Bůh přijal oběť, kterou Kristus přinesl za hříšné lidstvo.

„Kristovo nanebevstoupení bylo znamením toho, že jeho následovníci dostanou slíbené požehnání... Když Kristus vstoupil do nebeských bran, byl za chvalozpěvu andělů uveden na trůn. Ihned po skončení tohoto obřadu sestoupil na učedníky v bohatých proudech Duch svatý. Takto byl Kristus skutečně oslaven slávou, kterou měl u Otce již od věčnosti. Vylitím Ducha svatého o Letnicích nebe oznámilo, že Kristus se ujal svého úřadu. Jak zaslíbil, seslal svým následovníkům Ducha svatého z nebe na znamení toho, že jako Kněz a Král převzal veškerou moc na nebi i na zemi a že byl pomazán, aby vládl nad svým lidem.“ (AA 38; PNL 23)

Aplikace

Přečti si texty Žd 4,16 a 8,1. Jakou naději a jaké povzbuzení nacházíš v ujištění, že Ježíš jako Kněz a Král přijal veškerou moc na nebi i na zemi? Jak ti víra v tuto pravdu pomáhá zvládat každodenní situace a nejistotu budoucnosti?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 87. kapitolu „Nanebevstoupení“ z knihy *Touha věků* (DA 829–835; TV 529–533) a 5. kapitolu „Dar Ducha svatého“ z knihy *Poslové naděje a lásky* (AA 47–56; PNL 28–32).

Poselství textu Zjevení 4. a 5. kapitoly je velmi důležité pro Boží lid, který žije v závěru pozemských dějin. Soslání Ducha svatého o Letnicích vyústilo v začátek kázání evangelia celému světu. Základem poselství byl vyvýšený Ježíš, který se stal Veleknězem a Králem a sedí po pravici Otce. Tato pravda o Ježíši byla centrem křesťanské věrouky (Žd 8,1) a úhelným kamenem kázání apoštolů (Sk 2,32.33; 5,30.31). Zvěstování evangelia bylo motivací věřících a zdrojem jejich víry a odvahy tváří v tvář pronásledování a těžkým životním situacím (Sk 7,55.56; Ř 8,34). Snahu apoštolů pozhnal Bůh a při jejich kázání se obrátilo mnoho lidí.

Nikdy nesmíme zapomenout, že jen dobrá zpráva o spasení v Kristu může zasáhnout a proměnit lidské srdce a vést je k přijetí volání věčného evangelia. Jen tak mohou lidé začít brát Boha vážně, vzdát mu slávu a uctívat ho (Zj 14,7). Naši jedinou nadějí je Spasitel, který je zároveň naším Knězem a Králem v nebeské svatyni. On je se svým lidem – a bude s ním až do úplného konce (Mt 28,20). Budoucnost je v jeho rukou.

Nikdy proto nezapomeňme, že pokud si budeme připomínat podstatu evangelia, přinese to úspěch při kázání závěrečného poselství trpícímu a ztracenému lidstvu. Nic z toho, co kážeme, není důležitější než kříž a to, co nás učí o Bohu.

Otázky k rozhovoru

1. Jednoho dne budeme v nebi oslavovat Hospodina za jeho dobrotu, moc a především milost. Co můžeme udělat už dnes, abychom mohli prožívat něco z atmosféry budoucího času? Jak dnes můžeme s vděčným srdcem oslavovat Boha za všechno, co pro nás vykonal, koná a ještě v budoucnu udělá?
2. Přečtěte si verše Zj 4,11 a 5,9. Jaké postavení zde mají Otec a Syn? Jaký význam to má v plánu spasení? Proč je Bůh hoden našeho uctívání? Jaké nádherné pravdy nám o Bohu říká sobota?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
